

A FENNTARTHATÓSÁG MINT A MEGMARADÁS KRITÉRIUMA

A XXI. század öntelt Ikarusza

Az emberiség elbizakodott. Olyan, mint Ikarusz, aki úgy hiszi, ember készítette szárnyaival képes elérni akár a Napot is. Ám, mi már tudjuk, hogy a tollazatát összetartó viasz megolvad a magasban, s ő a tengerbe zuhanva leli halálát. Ezt a mitológiai történetet idézte fel az meghívó, amely a január 15-február 28-ig tartó Critéria című kiállításra invitált a chicagói A+D Galériába. A lapon fokozatosan elolvadó lámpaburák a mértéktelen energiafogyasztásra hívták fel a figyelmet

Ikarus, 2007

Aylin Kayser, Cristian Metzner
az emberiség féktelen energia-
éhségére utal a két tervező
viaszból készített, a meleg
hatására elolvadó, lassan
elfolyó lámpája.

Ikarus belehalt, nekünk még
van választásunk

Everything is OK, 2006

MINE TM (Christopher Sim-
mons, Tim Belonax)

A jól ismert sárga szalagot
mindig akkor használják, ha
baj van. Hiába igyekeznek meg-
nyugtatni felirata, a veszély
akkor is létezik, hanem akarunk
tudomást venni róla.

Valóban minden OK?

„Ez a kiállítás a fenntarthatóságról szól. Nem pusztán a zöld designról, az ökológiáról, a környezetvédelemről, sokkal inkább az emberiség tehetetlenségéről, amely képtelenné teszi arra, hogy megőrizze lakóhelyét és kultúráját a következő generációk számára.” Ezen kemény szavakkal kezdődik a kiállítás katalógusa és ez a szigor a továbbiakban sem enyhül. Valójában egy vádiratot olvashatunk, mellette bizonyítékként sorakoznak a kiállított munkák, amelyek „...kibillentik a látogatót megszokott komfortérzetéből azáltal, hogy kiemelik a főbb ellentmondásokat köztük és a folyamatos fejlődés fokmérőjének tartott, a növekedésre és a gazdagságra vonatkozó elképzeléseink között.”

Azok a változások, amelyek az ipari forradalommal kezdődően az elmúlt kétszáz évben történtek, megváltoztatták a világot, és kétségtelen, hogy javították az élet minőségét. De miképpen volt lehetséges ez a gyors növekedés? – teszi fel a kérdést a kiállítás két kurátora, Jimene Acosta és Emiliano Godoy. „Egyszerűen megnyertük a lotót – adják meg a frappáns választ. – Végelentlenek hitt energiákra bukkantunk, amelyek segítettek az ipar fejlődését, a szállítást éppen úgy, mint a háborúkat vagy a tudományos munkát.” De ezen két

Kilátás Eje Central Lázaro
 Cárdenasra a Latin Amerikai
 Csillagvizsgálóból, Mexico City-
 ben, 2006 (82x 100 cm)
 Dante Busquets
 Ami az egyik oldalon látványos
 és ámulatba ejtő, a másikon az
 ökológiai egyensúlyt veszélyez-
 tető fényszennyezésnek minősül

Pap'd NY, 2008
 Craig Zucker
 A palackozott New York-i
 csapvíz ma már a világ bár-
 melyik részén iható, hiszen a
 szállítás nem jelent problémát.
 Pénzt, energiát nem kímélve
 megszerezhetjük magunknak.
 De valóban megéri?

Piggy Bank, 2008
 Ariel Rojo
 Takarékoskodj az energiával és
 a pénzzel! Erre biztatnak a kerá-
 miából készült malacperselyek,
 amelyeknek kunkori farka
 energiatakarékos fényforrást
 használva világít

Terítékek, 2008 (25 cm átmérő)
 Siri Brekke
 A tervező tíz darabos kollekció-
 ja az angol porcelánok stílusá-
 ban készült, ám mindegyiken
 olvasható egy-egy állítás,
 amelyen érdemes elgondol-
 kodni. Többek között azon is,
 hogy 2050-ben kétezer milliárd

évszázad alatt ki is zsigereztük a Földet, tékozlóan bántunk kincseivel, amelyek végesnek bizonyultak és amelyeket képtelen vagyunk újrateremteni, és nem törődünk tettünk hosszú távú következményeivel sem.

A Critéria kiállításon bemutatott, gyakran a legegyszerűbb tárgyak átírásával készült designmunkák és a többnyire dokumentatív indíttatású művészeti alkotások (grafikák, filmek) kritikusan gondolkodnak az életünket alakító Janus arcú istenekről, így az olajról (illetve a kitermelő társaságok tevékenységéről), az állandóan növekvő fogyasztói igényekről és ezzel párhuzamosan a túltermelésről, az eldobható, tudatosan rövid életűre tervezett vagy éppen egyszer használatos, temékekről, a teljesen felesleges, költséges szokásokról. A kiállítás résztvevői kérdéseket tesznek fel és egyben felelnek is rájuk, de minket is felrésznek és állásfoglalásra ösztönöznek. „Meg kell értenünk, hogy a fenntarthatóság elve a jelen és a jövő megbecsülésének legfőbb kritériuma” – fogalmaznak a kiállítók, akik kétségtelenül nem „kívülállóként” és felülről szemlélik a történéseket. Önök vajon hol állnak?